

מ"ת 40267/08/15 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד ש נ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 ספטמבר 2015

מ"ת 40267-08-15 פרקליטות מחוז תל

אביב פלילי נ' (נ(עציר)

ת"פ 40252-08-15

בפני כב' השופטת נעה תבור

פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המבקשת

ש נ (עציר)

נגד

המשיב

נ ו כ ח י מ :

ב"כ המבקשת : עו"ד רות מימון

ב"כ המשיב : עו"ד עודד מורנו

המשיב הובא ע"י השב"ס מבי"ח "אברבנאל"

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמצוות המחוקק בתיקון 8 לחוק לטיפול בחולי נפש, בחנתי קיומן של ראיות לכאורה, עיינתי בתיק החקירה ומצאתי כי קיימות ראיות לכאורה לעבירה של איומים, לפי סע' 192 לחוק העונשין. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע קיומן של ראיות לכאורה לעבירה לפי סע' 192 בנסיבות סע' 144(1) לחוק העונשין שעניינן איומים על רקע עוינות כלפי ציבור מחמת נטייה מינית.

בחומר החקירה הודעתו של המתלונן מיום 13.08.15. בהודעה מצוין המתלונן, כי המשיב "הוא התעצבן ואמר שידקרו אותי והוא יגרום שידקרו אותי. הוא אמר את זה לדעתי מעל שבע שמונה פעמים ברצף באותו ניסוח". דברים אלו מקימים תשתית ראייתית לעבירת איומים. הנסיבות המחמירות מבוססות בעיקר על הודעתו של המשיב עצמו, אשר קשר בין האיומים, לבין נטייתו המינית של המתלונן. בשלב זה של בחינת ראיות לכאורה, לא אוכל לייחס משקל ממשי להודעתו של המשיב. בין הצדדים אין מחלוקת בדבר חוה"ד הפסיכיאטרית ממנה עולה, כי המשיב היה שרוי

במצב פסיכופטי פעיל בעת ביצוע העבירות ולא יכול היה להבחין בין מותר לאסור. העבירה של איומים בנסיבה המחמירה, כוללת צורך להוכיח מניע ספציפי לעבירת האיומים. מדובר בעבירה שלצדה תצטרך המאשימה להוכיח יסוד נפשי מסוג מניע. יסוד נפשי כזה אינו מתיישב עם המצב הנפשי שבו היה מצוי המשיב, לפחות לצורך בחינת התשתית הלכאורית כנדרש בשלב זה.

במסגרת סמכויותי על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנה כי המשיב אינו כשיר כיום לעמוד לדין, וכן לנוכח עמדת הצדדים, אני מורה כדלקמן:

1. ההליכים בתיק העיקרי נגד הנאשם יופסקו;
2. הנאשם יאושפז במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחוזי, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות ומצבו מצריך אשפוז;
3. תקופת האשפוז המירבית היא על פי סעיף 192 מדובר בפרק זמן מירבי של 3 שנים.
4. הפסיכיאטר המחוזי מתבקש להודיע לסניגוריה הציבורית ולעו"ד נורית פרחי ממפלג תביעות ת"א, על מועד הבאת הנאשם בפני הועדה הפסיכיאטרית.

הסנגור ביקש לקצוב פרק זמן קצר יותר מהתקופה המירבית. תקופת אשפוז איננה עונש ואין לבחון אותה באותן אמות מידה כפי שבוחנים עונש מאסר. בעניין זה אני מפנה להחלטתו של חברי כב' השופט מלמד בת.פ 40739-09-13. אני ערה להחלטתו של כב' השופט רוזן, אשר קבע כי לבימ"ש מסור שיקול דעת בקצבת התקופה, דומה שאין בכך חידוש משפטי כאשר נקבע כי לביהמ"ש שיקול דעת. עם זאת, בשיקול דעת זה יש להשתמש כאשר קיים חוסר הלימה ניכר לעין בין העונש המירבי הקבוע לצד הסעיף בחוק, לבין נסיבות המקרה. לא זה המקרה שבפניי.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לפסיכיאטר המחוזי ולסניגוריה הציבורית. תשומת הלב מופנית לכך שהמשיב מבקש להיות מיוצג על ידי עורך דין בהליכים בפני הועדה על פי חוק הטיפול בחולי נפש.

ניתנה והודעה היום כ"ה אלול תשע"ה, 09/09/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת